

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ ต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ตามวิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
๒. ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
๔. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
๕. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของรัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗

ประเด็น

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประกอบด้วย ๔ ประเด็น

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย ๖ ประเด็น

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย

๘ ประเด็น

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เป็นแผนระดับที่ ๒ ที่แปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด Resilience เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) เพื่อมุ่งสู่วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ คือการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายหลัก ๕ ประการ คือ

(๑) การปรับโครงสร้างสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

(๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

(๓) มุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

(๔) เปลี่ยนผ่านการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

(๕) สร้างความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

สำหรับหมุดหมายการพัฒนาประเทศ แผนฯ ๑๓ กำหนดไว้ ๑๓ หมุดหมาย ครอบคลุม ๔ มิติการพัฒนา ได้แก่

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย ๖ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย ๓ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๒ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย ๒ หมายเหตุ ได้แก่
 หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
 หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก



๑.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน “๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน” (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕
๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้ทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้จึงได้ปรับปรุงเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดในห้วงระยะเวลา ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (รอบทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๕) ยังคงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคงเดิมเหมือนในรอบทบทวนแผน ในปี ๒๕๖๔ โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์

" นวัตกรรมนำเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และระบบราง เชื่อมโยงการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน "

ตัวชี้วัดรวม

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวจังหวัด

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตร

๑.๒ เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
- ๒.๒ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑,๓๓๔,๐๐๐ ไร่
- ๒.๓ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิตของสินค้าเกษตร
- ๓.๓ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพตลาดสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒: การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์และระบบราง

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒ เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด
- ๑.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางในกลุ่มจังหวัด

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและการบริการของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๒
- ๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ ๓

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการอย่างบูรณาการ
- ๓.๒ พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์และระบบราง
- ๓.๓ พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔ พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๓ จำนวนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕
- ๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕
- ๒.๓ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานและใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแพชชั่นผ้าไหม นานาชาติ

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์

“มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๓. การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า ๐.๔๑

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคสู่เมือง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๑.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดของแผนงาน

- ๑.๑ มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โค เนื้อไก่เนื้อ
- ๑.๒ รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- ๑.๓ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- ๑.๔ รายได้ครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
- ๒.๒ ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒.๓ พัฒนาระบบด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- ๒.๑ สัดส่วนของผู้มีอายุสูงกว่าอายุเฉลี่ยของจังหวัด (๗๙ ปี) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- ๒.๒ คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มร้อยละ ๐.๕ ต่อปี
- ๒.๓ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ในระดับชั้นสูงสุดของทุกสังกัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒.๔ สัดส่วนผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๓.๒ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๓ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๔ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

๓.๑ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี

๓.๒ ชยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๒๒ (ระหว่างปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

๓.๓ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๗๗

๓.๔ จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๒๐๐ ไร่ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการพัฒนา

๔.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalภัยทางถนน

๔.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๔.๓ รักษาความมั่นคงแลความสงบเรียบร้อยภายใน

๔.๔ การปกป้องและเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์

๔.๕ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

๔.๑ อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี

๔.๒ ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง

๔.๓ ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง

๔.๔ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน Smart City ครอบคลุม ๖ ด้าน ตามแผน Khonkaen Smart City ๒๐๒๙

๕.๒ การส่งเสริมนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา

๕.๓ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน MICE City

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

๕.๑ จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี

๕.๒ จำนวนสถานที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสถานที่จัดงานประเทศไทย หรือ Thailand MICE Venue Standard (TMVS) เพิ่มขึ้น ๓ แห่ง ต่อปี

๕.๓ ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผน Khonkaen Smart city ๒๐๒๙ ไปสู่การปฏิบัติ

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น **วิสัยทัศน์**

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้
และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
- ๑.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้

มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

- ๑.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชน

แบบมีส่วนร่วม

- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๑.๕ สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการ

ลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

- ๒.๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

๒.๓ พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสมดุล

- ๒.๔ พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม

๒.๕ สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษา ความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

๓.๒ เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศ วัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๓.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพ และการกีฬา/นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและการพัฒนาการประกอบอาชีพ / ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรง ศักยภาพของประชาชน

- ๓.๕ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

๓.๖ เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดีเห็นคุณค่าตนเองและสังคม

๓.๗ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน

๔.๒ อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๔.๓ พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๖ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกโซลาร์ฟาร์ม

๔.๗ พัฒนาต้นแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

๔.๘ ส่งเสริมศักยภาพและสนับสนุนการปฏิบัติงานของ ทสม.

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

๕.๓ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ

๕.๔ สนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่

๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

๕.๖ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งสู่แหล่งเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาพ

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับ

ปฐมภูมิ

๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

๖.๓ สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยง กับ

การดูแลสุขภาพ

๖.๔ สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม) และพัฒนารูปแบบการ

บริการประชาชน

๖.๕ เฝ้าระวัง ป้องกัน โรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการเผยแพร่ระบาดในพื้นที่และพัฒนาระบบการ

ส่งต่อร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ภายใต้ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและ เยาวชน

ท้องถิ่น

๗.๒ อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญา

๗.๓ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

๗.๔ พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์การลงทุนและการท่องเที่ยว

๗.๕ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ

ประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

๘.๑ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการ ปฏิบัติงาน และบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๘.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน

๘.๕ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ติดตามและ ประเมินผลกระทบบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาคน พัฒนาหมู่บ้าน และพัฒนาท้องถิ่น ให้มีความเจริญทุกๆ ด้าน เพื่อความมั่นคงที่ยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคน สังคม และเศรษฐกิจที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกปลอดภัย รวมทั้งระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ที่สมบูรณ์และมาตรฐาน

๒. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ทั้งในด้านการศึกษา ศาสนาประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬา สุขภาพอนามัย รวมถึงอาชีพรายได้ และเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมุ่งให้องค์การ บริหารส่วนตำบลแคนเหนือเป็นเมืองที่น่าอยู่ ปลอดภัยและมีความสุข

๔. พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้กับคืน ความอุดมสมบูรณ์ รักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ส่งเสริมและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๕. บริหารจัดการระบบงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อ สังคมและประชาชน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยจากการคมนาคมขนส่ง
๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับบริการสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ
๓. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและสุขภาพจิตดี
๔. ร้อยละของประชาชนที่มีระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๖. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้และมีอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น
๗. จำนวนกลุ่มอาชีพสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
๘. ร้อยละของผลผลิตต่อไร่เพิ่มมากขึ้น
๙. ร้อยละของปัญหาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมลดลง
๑๐. ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น
๑๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มมากขึ้นและมีความอุดมสมบูรณ์
๑๒. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นและพื้นที่ประมงถูกภัยลดลง
๑๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ
๑๔. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ
๑๕. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
๑๖. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการให้บริการ
๑๗. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ มีความสะดวก สมบูรณ์และมาตรฐาน
๒. ประชาชนมีอาชีพรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ตำบลแคนเหนือเป็นเมืองที่น่าอยู่ ปลอดภัยและสุขและอาชญากรรม
๔. ประชาชนร่วมอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้กับคืนความอุดมสมบูรณ์ รักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ส่งเสริมและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๕. ประชาชนได้รับการบริการที่เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

๒.๖ กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา
๔. พัฒนาแหล่งน้ำ อุบิภาค - บริภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคน สังคมและเศรษฐกิจที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ
๒. การพัฒนาและส่งเสริมด้านการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ครอบคลุมทุกช่วงวัย

๓. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข สุขภาพและอนามัย
๔. การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
๕. การเสริมสร้างทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
๖. การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม สืบสานศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๗. การพัฒนาศักยภาพและโอกาสแก่ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้สามารถลดปัญหาความรุนแรงจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมและสาธารณภัยต่างๆ

๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชน
๓. การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม
๔. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล (PSO)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ

การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

๒. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

๓. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
๔. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริการภาครัฐมีคุณภาพ เข้าถึงได้

๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนา

๓. พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในด้านการบริหารจัดการการเงิน การคลัง และงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือให้มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีให้ทันสมัย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ กำหนดการพัฒนาให้ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนสังคม และเศรษฐกิจที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์หลัก SWOT Analysis วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S:strength)

- ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต
- มีแหล่งผลิตผ้าไหมที่มีคุณภาพ เป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น
- มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ คือ ชุมชนโบราณบ้านแคนเหนือ พระเจ้าใหญ่วัดมงคลหลวง แก่งละว้า
- มีเส้นทางคมนาคมเป็นไปด้วยความสะดวกอยู่ห่างตัวเมืองไม่มาก
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง สามารถรองรับการเรียนการสอนของเด็กนักเรียนได้อย่างทั่วถึง และเพียงพอ
- มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการในองค์กรเช่น ด้านงบประมาณ การกำหนดนโยบาย สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง การค้าและการลงทุน
- มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

(๒) จุดอ่อน (W:Weakness)

- เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนของประชาชนปลูกสร้างอยู่หนาแน่นและบางส่วนเป็นบ้านไม้และมีสภาพแออัด
- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การกำหนดเขตในการก่อสร้างอาคาร
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนน้อย

- ปัญหาการเมืองท้องถิ่นมีความขัดแย้งกันทางความคิด
- การรวมตัวของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ไม่เข้มแข็ง

(๓) โอกาส(O:Opportunity)

- การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณ ทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน
- นโยบายของรัฐบาลและจังหวัดที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานที่ดีและมีสถาบันส่งเสริมการประสานงานที่ชัดเจนและเข้มแข็ง
- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่หลายจังหวัดในภาคอีสานสามารถรองรับการขยายตัวทางด้านการค้า และการลงทุน

(๔) ข้อจำกัด (T:Threat)

- การขยายตัวของชุมชนส่งผลให้เกิดมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม
- ความต้องการที่แตกต่างทำให้บุคลากรไม่เพียงพอต่อการตอบสนองในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ครบทุกกลุ่มปัญหา
- นโยบายรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องและขาดความชัดเจนในการพัฒนา
- เกิดปัญหาภัยธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย
- ปัญหาการว่างงานและการโยกย้ายถิ่นฐาน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพทางกายภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ และบริเวณพื้นที่ต่อเนื่อง สามารถสรุปสภาพปัญหาของพื้นที่ได้ ดังนี้

๑.) ปัญหาทางด้านกายภาพ ปัญหาของสภาพพื้นที่เนื่องจากมีสภาพเป็นพื้นที่ราบ ส่วนใหญ่เป็นทุ่งนาและไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง ห้วยกุดแคนไหลผ่าน ซึ่งมีน้ำเฉพาะฤดูฝน เหมาะที่จะสร้างฝายน้ำล้นกันเป็นช่วงๆ เพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง และส่งเสริมการเกษตรที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้ได้ทำการเกษตรแบบผสมผสาน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร สภาพปัญหา แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรตื้นเขิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำเพื่อใช้ในฤดูแล้ง ซึ่งในอนาคต อนาคต ได้ตั้งโครงการขุดลอกลำห้วยเพื่อแก้ไขปัญหา

๒.) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ มีถนนเชื่อมโยงเพื่อเข้าสู่ตัวเมืองเป็นถนนลาดยาง ปัญหาคือเมื่อถนนชำรุด ต้องใช้งบประมาณในการซ่อมแซมสูง

๓.) ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากพื้นที่มีการประกอบอาชีพหลัก คือ อาชีพการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความต้องการใช้น้ำค่อนข้างมาก และยังมีระบบจัดเก็บน้ำ เพื่อใช้ในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อปริมาณการใช้

๔.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ มีโครงการปลูกไม้ลำค่าคืนป่าให้ชุมชนเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งดำเนินการโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อคืนป่าให้ชุมชน เป็นแหล่งหาอาหารพื้นบ้านของประชาชน ซึ่งส่วนมากเป็นต้นไม้เศรษฐกิจ เช่น ต้นยางนา ต้นพยุง ฯลฯ ทำให้อาจเกิดปัญหาที่มีการลักลอบตัดไม้ทางเศรษฐกิจได้ในอนาคต